

муши съ дългитѣ си два зжба. Лъвътъ изрева и умрѣ. Лъвицата, като видѣ какво стана съ другаря ѝ, хвърли се право на врата на слона. Мешко разбра, че е дошълъ и неговия редъ да се намѣси въ борбата, спусна се още по-близо, застана, прицѣли се право въ глазата на лъвицата съ револвера и гръмна. Лъвицата потрепера и се струполои на земята. Слонътъ я притисна съ краката си и тя вече не мръдна. Бѣше мъртва.

Такава помощъ слоноветѣ, наистина, не очакваха. Тѣ се насъбраха около нашия герой и започнаха да го поглеждатъ съ добритѣ си очи, сякашъ искаха да му благодарятъ.

Мешко разбра тѣхнитѣ погледи, махна съ ржка и рече:
— А, нѣма нищо, нѣма нищо, не е голѣма работа.